

Zima 2009

EDICE ADVENTURE

KOKTEJL

everest

Časopis o horách, lidech a adrenalinu

Cena výtisku 50 Kč / 2,29 € (69 Sk)
pro předplatitele 39 Kč / 1,65 € (50 Sk)

EXPEDICE KYAJO-RI

ZÁCHRANA VRTULNIKEM

S BLAŽENKOU V ITÁLII

21 DNÍ VE ZLATÝCH HORÁCH

TOTES GEBIRGE

8 VAROVÁNÍ MATTERHORNU

ROZHOVOR: O.KOPAL B.SVATOŠ R.KUCHAR

PERU 2009

LEZENÍ V PÁKISTÁNU

Cena výtisku: 50 Kč / 2,29 € (69 Sk)

04
9771213184009

Pohled na Gokyo.

Expedice KYAJO-RI 2008

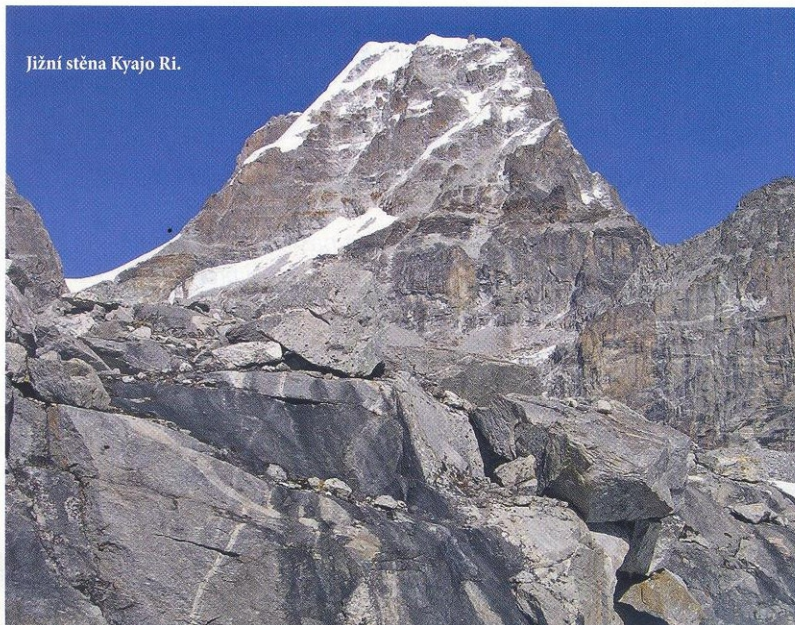
Malá himálajská výprava

■ Účastníci: Martin Otta - vedoucí expedice, Jiří Car, Vilo Jakubec, Radek Čermák, Pavel Cingr, Čenda Jirák, Petra Jiráková, René Mašín, Kuchař - Santa

Malá osmičlenná česko-slovenská expedice pod vedením Martina Otty, který má za sebou několik himálajských expedic, skončila před rokem své úspěšné působení v himálajské oblasti Khumuche Himal. Tato oblast byla pro horolezecké

Jižní stěna Kyajo Ri.

expedice otevřena poměrně nedávno, v roce 2002. Naším předem vybraným cílem byl vrchol vysoký 6168 m s krásným názvem Kyajo Ri, který je nejvyšší v této skupině. Z dostupných informací jsme zjistili, že jako první dosáhla vrcholu francouzsko-anglická expedice, a to jihozápadním piliřem v roce 2002. Dále do roku 2006 působily v této oblasti tři expedice, z toho v roce 2005 vytyčili Američané novou, těžší cestu jihovýchodním hřebem.

Naším cílem bylo vystoupit jihozápadním piliřem, který ohodnotili prvovýstupci st. D a led 55°-65°. Dále bylo v plánu pokusit se o prvovýstup v panenské západní stěně

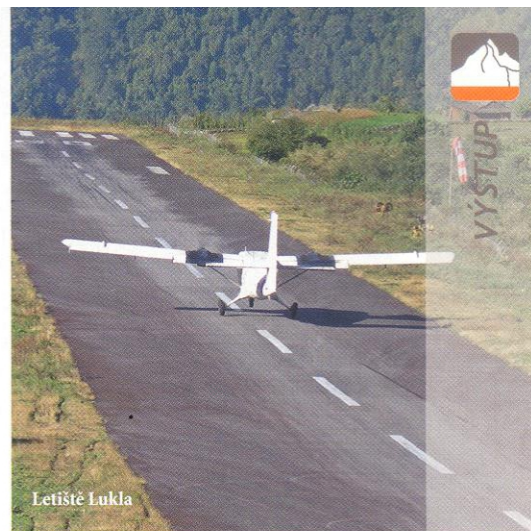
tohoto kopce. Oba výstupy byly plánovány lehkým alpským způsobem.

1. října

Brzy ráno odlétáme z Prahy, přes Frankfurt a Bahrajn do Káthmándú. Po dvou dnech vyřizování formalit a balení výstroje a výzbroje pokračujeme do Lukly. Doznívající monzun nám trochu komplikuje další postup. Následující dva dny trávíme na letišti, kde čekáme na batohy, které měly přiletět za námi jiným letadlem. Nízká oblačnost na zdejších horském letišti však několikrát nedovolí letadlu s naším nákladem přistát.

6. října

Konečně máme všechna naše zavazadla u sebe, přebalujeme jejich obsah podle váhy a najímáme jaky,

Letiště Lukla

kteří nám je pomohou nést. Následující den ráno vyrážíme pěšky směrem Namche Bazar, Thamo a Mende.

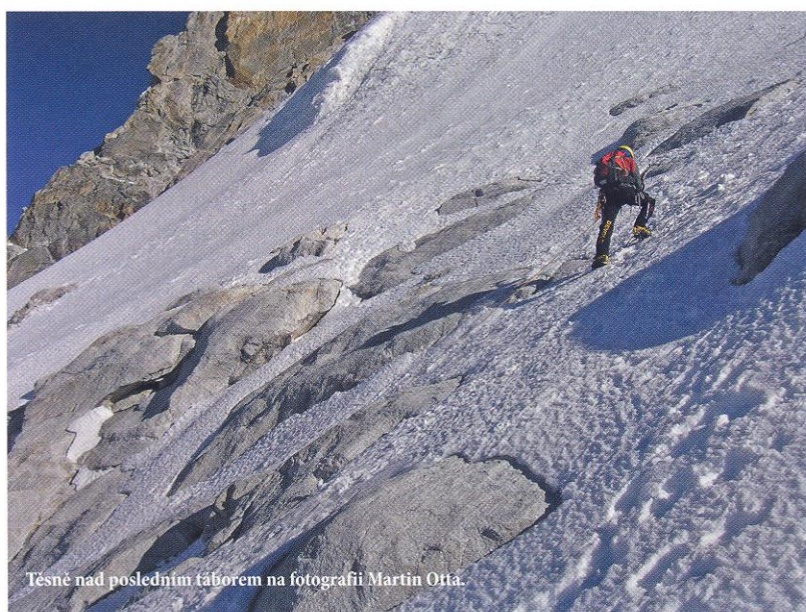
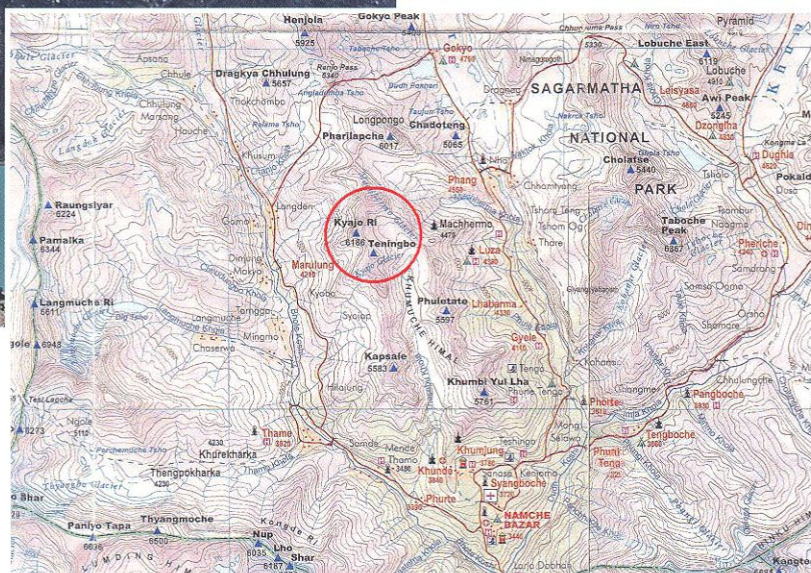
10. října

Dorážíme nádherným údolím Kyajo Drangka do našeho BC ve výšce 4500 m n. m. V průběhu pochodu do základního tábora se dozvídáme informaci o tragickém pádu letadla při přistání v Lukle. Přeběhne mi mráz po zádech, protože si v hlavě stále promítám naše nečekaně drsné přistání právě na tomto dost exponovaném letišti.

Na konci údolí, asi 500 m od BC australské expedice, budujeme malé zázemí. Jeden jídelní stan s kuchyní a pět osobních stanů. Počasí se začíná lepšit, monzun pomalu ustupuje a oblačnost se snižuje pod 3000 m n. m. Začínáme hledat co nejjednodušší průstup přes skalní prahy, které nás dělí od ledovce přímo pod jihozápadním piliřem našeho kopce. Aklimatizace probíhá poměrně hladce, proto se rozhodujeme, že nebudeme déle čekat. Pomocí satelitního telefonu, který v této oblasti spolehlivě funguje, voláme naši kamarádku „rosničku“ Alenu Zárybnickou. Podle předpovědi má být nadcházející čtyři dny ve výšce okolo 6000 m n. m. pěkné počasí bez silného větru a oblačnosti.

14. října

Balíme a odcházíme z BC. Následující noc trávíme na skalní moréně vedle ledovce v nadmořské výšce 5300 m. Další den překonáváme poměrně stabilní ledovec a přes skalní prahy se dostáváme do jižního sedla ve výšce 5700 m. Zde stavíme dva útočné stany, které nám poskytnou zázemí i po návratu z vrcholu.

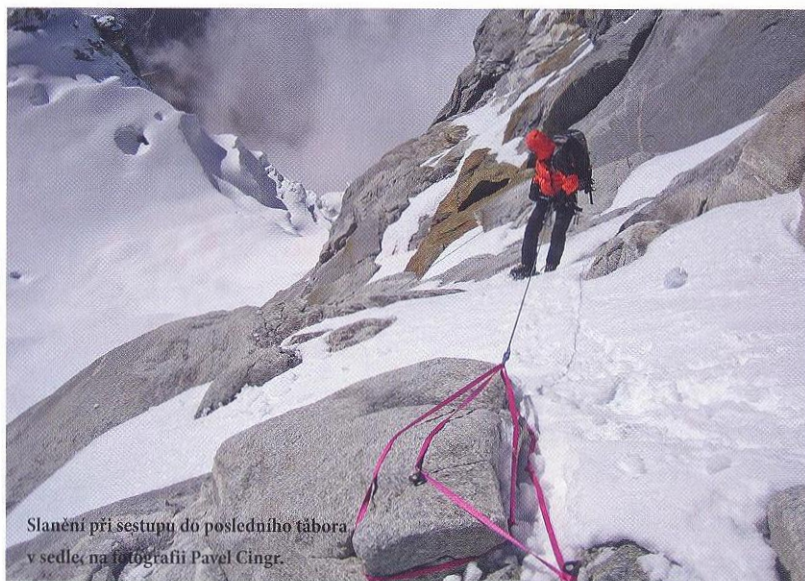
Těsně nad posledním táborem na fotografii Martin Otta.

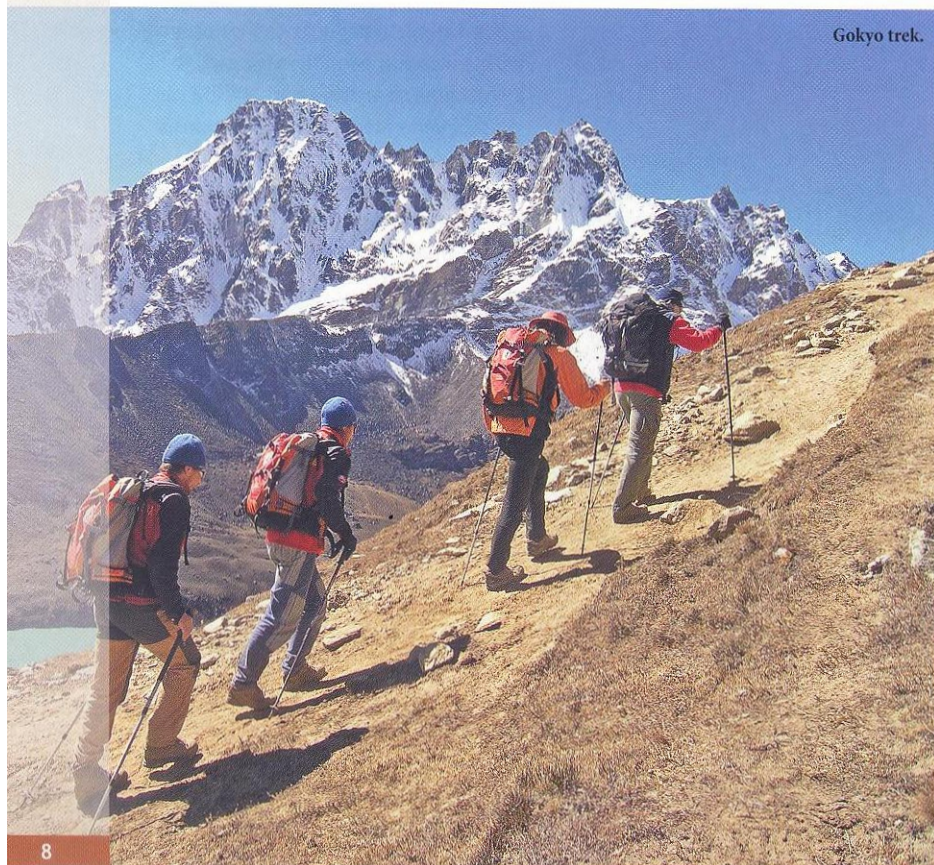
Závěrečná část výstupu asi výškových 200 m pod vrcholem.

16. října

Brzy ráno vstáváme, vaříme a v sedm hodin vyrážíme na samotný vrchol. Firno-ledové podmínky na piliři jsou poměrně dobré, proto postupujeme samostatně, bez postupového jištění. Ve 14.30 hod dolézáme postupně na vrchol. Počasí je zcela ideální, -15 °C, jasno a bezvětří. Uděláme pár fotek na vrcholu s kamarády a vydáváme se na opatrný sestup. V jeho průběhu slaňujeme přes skalní prahy, které jsme ráno cestou nahoru volně přelezli. Slézání je vždy náročnější a horší než samotný výstup. Do stanů se dostáváme se západem slunce, vaříme čaje a něco málo jíme.

Slanění při sestupu do posledního tábora v sedle, na fotografii Pavel Cingr.

Gokyo trek.

20. října

Větší část členů expedice odchází na trek kolem Gokya. Vracíme se do Namche Bazaru, dále přes Gyele, Luza a Úhany se dostáváme do Gokya. Zde se běží světoznámý maraton Solo Khumbu. Dále pokračujeme přes sedlo Renjo Pass 5340 m. Během treku vidíme náš kopec jak z východní, tak následně i ze západní strany. Odsud působí opravdu majestátně.

26. října

Vracíme se zpět do našeho BC. Zde na nás čeká usměvavá a spokojená dvojka Martin Otta a Vilo Jakubec,

everestinfo

Rozpočet expedice:

na jednoho účastníka

1. Letenka Praha–Nepál 1920,- USD
2. Agentura, kompletní servis včetně kuchaře v BC 1500,- USD

Co se vylezlo:

Kyajo Ri (6168 m)

Jihozápadní pilíř

Francouzsko-anglická cesta
z roku 2002

Obtížnost: fr.D, 50°-65°

Ve dnech 16.-18. 10. 2008
zvládlo postupně výstup na vrchol
7 členů expedice.

16. 10. 2008 René Mašín, Pavel Cingr,
Radek Čermák

17. 10. 2008 Martin Otta, Čenda Jirák,
Jiří Car

18. 10. 2008 Vilo Jakubec

Teningbo (5839 m)

Severní stěna

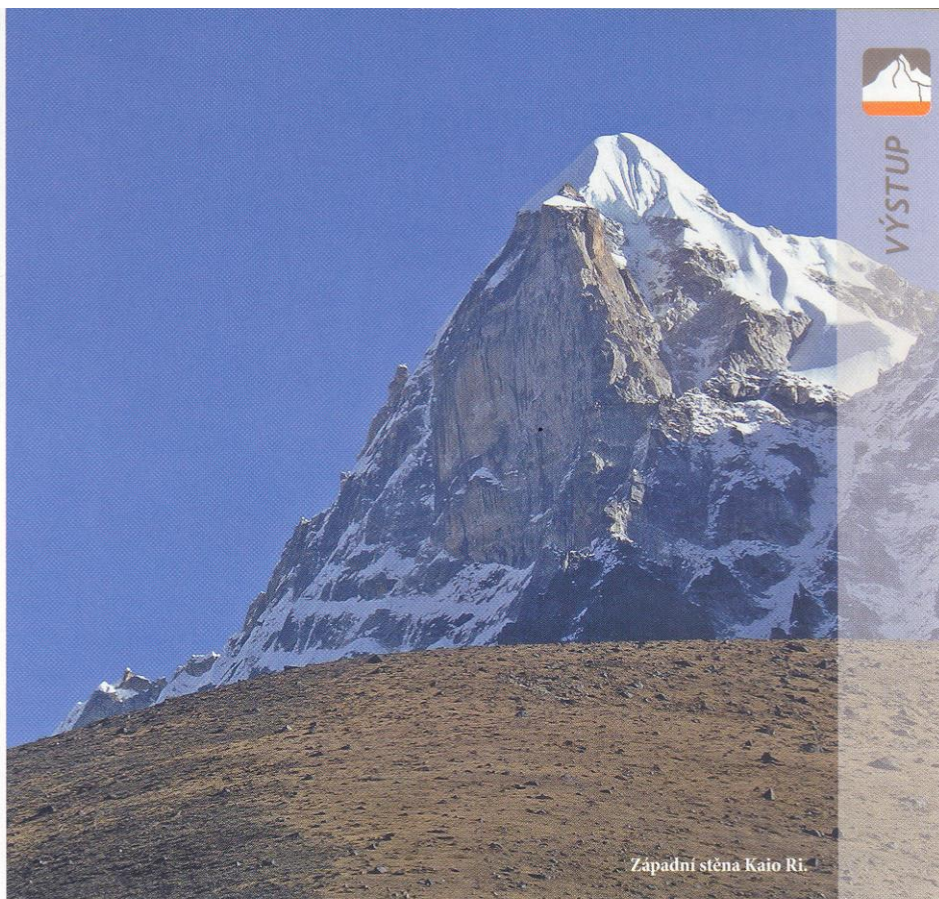
„Thank you“ Prvovýstup, první výstup
na vrchol

Obtížnost: max. M3, 50°-70°

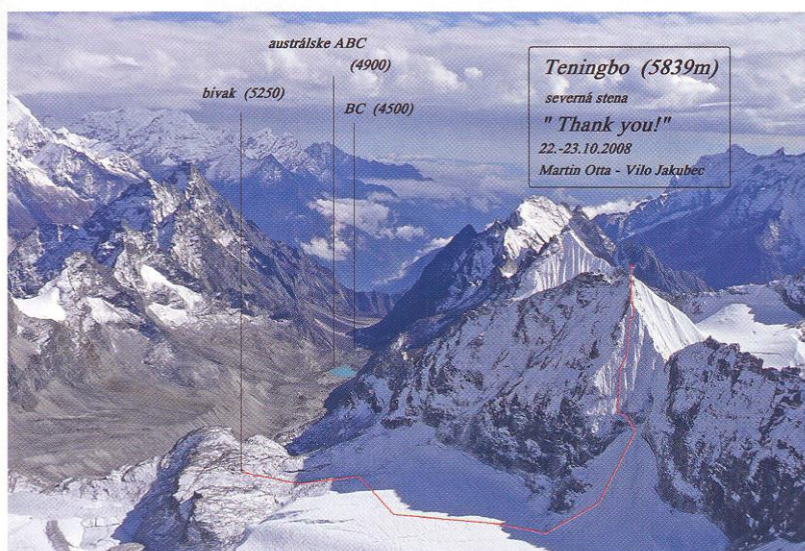
23. 10. 2008 Vilo Jakubec, Martin Otta

VÝSTUP

Západní stěna Kaio Ri.

4. listopadu

Stojíme opět na letišti. Místní úředníci nás trápí kvůli nadváze našich zavazadel, ale nakonec přeci jen nastupujeme do letadla a míříme domů. S výpravou jsme všichni spokojeni. Nejenže se vylezlo na dva nádherné kopce, ale nikdo se nezranil ani neměl závažnější zdravotní potíže. Navíc mezi námi vládla stále přátelská nálada, žádné hádky ani ponorka, jak už to někdy na takovýchto výpravách chodí. 🇵🇸

📄 Text René Mašín,
Fotografie Archiv expedice

kterým se podařilo ve dnech 22. a 23. října vylézt dosud nevylezený vrchol Teningbo 5839 m n. m. severní stěnou. Cestu nazvali „Thank you“, klasifikace M3+, 50°-70°. Prvovýstup byl komplikovanější iluzorním jištěním během výstupu. Ovšem tato zkušená dvojice to zvládla bez větších potíží.

29. října

Balíme BC a přesouváme se během čtyř dní do Káthmándú. Zde trávíme dva dny návštěvou různých památek a restaurací.

Zleva stojí: Vilo Jakubec, Pavel Cingr, Martin Otta, kuchař Santa, Jiří Car a Radek Čermák. V podřepu zleva: René Mašín, Petra Jiráková, Čenda Jirák.